

на Зембава. Тоя индийски князь (раджа) далъ въ помощъ на експедицията още 16 души слуги отъ мѣстното население.

Комодо е планинистъ, вулканически островъ съ грамадни кратери. Покритъ е съ джунгли и девствени гори, тукъ-таме е голъ като луненъ пейзажъ. Мжно може да се опише какво очарование изпитва човѣкъ отъ това чудно кѣтче, скрито отъ свѣта, съ синьо небе и разкошни дървета.

Тукъ се чува шумътъ на милиарди създания по брѣга — на всички ония мѣнички покрити съ луспи сжщества, които непрестанно пълзятъ наоколо, грамадни стоноги, паяци, бѣли и червени мравки (термити), които въ течение на една нощъ могатъ да похабятъ цѣлъ фотографически апаратъ, дори до металическитѣ му части.

Експедицията си избрала мѣсто, разопнала своитѣ палатки и се заловила за работа. Бурденъ скиталъ самичекъ всрѣдъ тия диви храсти съ пушка въ ржка.

Единъ пжтъ Бурденъ видѣлъ съ далекогледа си единъ необикновенъ звѣръ, който се движелъ срещу него по равнината. По голѣмина звѣрътъ надминавалъ крокодилѣ и много приличалъ на гущеръ. Това било сжщински гущеръ, съ високо издигната муцуна, здраво изправенъ на изопнатитѣ предни крака — гущеръ съ нечувана голѣмина, както си представяме срѣдновѣковнитѣ дракони въ приказкитѣ. Не е ли оживѣлъ нѣкой предисторически бронтозавъръ.

Бурденъ потъркалъ очитѣ си. Въ ржката му безпомощно увисналъ полския му далекогледъ. Не, това не е измама на окото, не е миражъ. Той чувалъ отъ туземцитѣ, че тия животни отлично виждатъ, но почти нищо не чуватъ. Скритъ въ убѣжището си, американскиятъ ученъ наблюдавалъ приближаващото се чудовище.

— Зрелището бѣ величествено — пише въ книгата си Бурденъ — предисторически гигантъ въ предисторическа обстановка. Ужасъ би обзелъ и най-хладно-